

14. Η παραβολή του σπλαχνικού πατέρα (παραβολή του “ασώτου υιού”): Η απέραντη αγάπη του Θεού για όλους

Γιατί αυτή η παραβολή θεωρείται μοναδικού μεγαλείου; Τι για πρώτη φορά και για πάντα - με τρόπο παραστατικό, συγκινητικό και αξέχαστο - φανέρωσε ο Ιησούς για τον Θεό; Γιατί είναι και σήμερα επίκαιρη; Θα τη μελετήσουμε σε βάθος. Έτσι θα απαντήσουμε στα πιο πάνω ερωτήματα. Και τότε ίσως συμφωνήσουμε με όσους υποστηρίζουν ότι η παραβολή αυτή εκφράζει όλο το Ευαγγέλιο

- Λκ 15,**
- 1** Όλοι οι τελώνες¹ και οι αμαρτωλοί συνήθιζαν να πλησιάζουν τον Ιησού και να τον ακούνε.
 - 2** Οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς διαμαρτύρονταν κι έλεγαν ότι αυτός δέχεται αμαρτωλούς και τρώει μαζί τους.
 - 3** Εκείνος τότε τους είπε την ακόλουθη παραβολή:
 - 11** ... “Κάποιος άνθρωπος είχε δύο γιους.
 - 12** Ο μικρότερος από αυτούς είπε στον πατέρα του: ‘Πατέρα, δώσε μου το μερίδιο της περιουσίας² που μου αναλογεί’. Κι εκείνος τους μοίρασε την περιουσία.
 - 13** Ύστερα από λίγες μέρες ο μικρότερος γιος τα μάζεψε όλα κι έφυγε σε χώρα μακρινή. Εκεί σκόρπισε την περιουσία του κάνοντας άσωτη ζωή.
 - 14** Όταν τα ξόδεψε όλα, έτυχε να πέσει μεγάλη πείνα στη χώρα εκείνη, κι άρχισε κι αυτός να στερείται.
 - 15** Πήγε κι έγινε εργάτης σε έναν από τους πολίτες εκείνης της χώρας, ο οποίος τον έστειλε στα χωράφια του να βόσκει χοίρους².
 - 16** Έφτασε στο σημείο να θέλει να χορτάσει με τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν οι χοίροι, και κανένας δεν του ‘δινε.
 - 17** Τελικά συνήλθε και είπε: ‘Πόσοι εργάτες του πατέρα μου έχουν περίσσιο ψωμί, κι εγώ εδώ πεθαίνω της πείνας!
 - 18** Θα σηκωθώ και θα πάω στον πατέρα μου και θα του πω: ‘Πατέρα, αμάρτησα στον Θεό και σ’ εσένα·
 - 19** δεν είμαι άξιος πια να λέγομαι γιος σου, κάνε με σαν έναν από τους εργάτες σου’.
 - 20** Σηκώθηκε λοιπόν και ξεκίνησε να πάει στον πατέρα του. Ενώ ήταν ακόμη μακριά, τον είδε ο πατέρας του, τον σπλαχνίστηκε, έτρεξε, τον αγκάλιασε σφιχτά και τον καταφιλούσε³.
 - 21** Τότε ο γιος του τού είπε: ‘Πατέρα, αμάρτησα στον Θεό και σ’ εσένα και δεν αξίζω να λέγομαι παιδί σου’.
 - 22** Ο πατέρας όμως γύρισε στους δούλους του και τους είπε: ‘Βγάλτε γρήγορα την καλύτερη στολή και ντύστε τον· φορέστε του δαχτυλίδι στο χέρι και δώστε του υποδήματα.
 - 23** Φέρτε το καλοθρεμμένο μοσχάρι και σφάξτε το να φάμε και να ευχαριστηθούμε,
 - 24** γιατί αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε’.
- Έτσι άρχισαν να διασκεδάζουν χαρούμενοι.

- 25** Ο μεγαλύτερος γιος του βρισκόταν στο χωράφι. Καθώς λοιπόν ερχόταν και πλησίαζε στο σπίτι, άκουσε μουσικές και χορούς.
- 26** Φώναξε έναν από τους υπηρέτες και ρώτησε να μάθει τι συμβαίνει.
- 27** Εκείνος του είπε: 'Γύρισε ο αδερφός σου, κι ο πατέρας σου έσφαξε το καλοθρεμμένο μοσχάρι, γιατί του ήρθε πίσω γερός'.
- 28** Αυτός τότε θύμωσε και δεν ήθελε να μπει μέσα. Βγήκε ο πατέρας του και τον παρακαλούσε,
- 29** εκείνος όμως αποκρίθηκε στον πατέρα του: 'Εγώ τόσα χρόνια σού δουλεύω και ποτέ δεν παράκουσα διαταγή σου· κι όμως σ' εμένα δεν έδωσες ποτέ ένα κατσίκι για να διασκεδάσω με τους φίλους μου.
- 30** Όταν όμως ήρθε αυτός ο γιος σου, που κατασπατάλησε την περιουσία σου με πόρνες, έσφαξες για χάρη του το καλοθρεμμένο μοσχάρι'.
- 31** Κι ο πατέρας του τού είπε: 'Παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου και όλα τα δικά μου είναι και δικά σου.
- 32** Έπρεπε όμως να χαρούμε και να ευχαριστηθούμε, γιατί ο αδερφός σου αυτός ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε'".

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

1. Οι τελώνες ήταν εισπράκτορες εισφορών σε συνοριακούς σταθμούς. Για την ευκολία τους οι Ρωμαίοι ή οι Ισραηλίτες ηγεμόνες νοίκιαζαν σε ενδιαφερόμενους τα τελωνεία τους. Αυτοί μάζευαν τους φόρους των συμπατριωτών τους για λογαριασμό των Ρωμαίων και των ηγεμόνων. Εκτός όμως από τα υποχρεωτικά εισέπρατταν επιπλέον ποσά για τον εαυτό τους, και φυσικά θησαύριζαν. Ο λαός τούς θεωρούσε προδότες, εκμεταλλευτές, απατεώνες και αρχιαμαρτωλούς. Γι' αυτό και τους περιφρονούσε, τους σιχαινόταν και τους μισούσε βαθιά. 2. Τα γουρούνια θεωρούνταν τότε από τους Ισραηλίτες ακάθαρτα ζώα και δεν επιτρεπόταν να τα τρώνε. Η χοιροτροφία ήταν λαθραία επιχείρηση και οι χοιροτρόφοι και χοιροβοσκοί αντιμετωπιζόνταν με περιφρόνηση. Χοιροβοσκός, και μάλιστα στην υπηρεσία αλλοεθνούς και αλλόθρησκου αφεντικού, όπως στην περίπτωση του μικρού γιου, σήμαινε μεγάλο κατάντημα.	3. Η υποδοχή του μικρότερου γιου από τον πατέρα του, με τις συγκινητικές εκδηλώσεις του, ήταν για τα μέτρα της συμπεριφοράς τότε κάτι το εντελώς ασυνήθιστο και όχι αξιοπρεπές για πατέρα, και μάλιστα γαιοκτήμονα. Οι εντολές του προς τους δούλους για τη γιορτή και τα γεμάτα χαρά λόγια του δείχνουν ότι δίνει ξανά στον χαμένο γιο του, που επέστρεψε, τη θέση που είχε πρώτα: στην καρδιά του, στην οικογένεια, στην διαχείριση της περιουσίας και στις κοινωνικές σχέσεις.

Βασικά στοιχεία του μαθήματος

- Κεντρική μορφή της παραβολής είναι ο πατέρας σε σχέση προς όσα κάνει για τους δύο γιους.
- Με τη μορφή του πατέρα ο Ιησούς φανέρωσε παραστατικά ποιος και πώς είναι ο αληθινός Θεός: Αγαπά απέραντα όλους, παραμένει σπλαχνικός προς όλους, και με τον τρόπο που ο καθένας έχει ανάγκη.
- Σε αυτόν τον Θεό στηρίζονται, για να μετανοήσουν αληθινά και να διορθωθούν, όσοι παίρνουν λάθος δρόμο στη ζωή τους, καθώς και όσοι από λάθος εκτίμηση νομίζουν ότι είναι εντάξει.

Ἡ ΠΑΡΑΒΟΛὴ τῷ Ἀσώτῳ υἱοῦ

